

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

گری زون
نویسنده: مکس بلومنتال
فرستنده: علی کاظمی
۰۴ سپتمبر ۲۰۲۳

"مرد اوپاما در افریقا" در حبس خانگی

"مرد اوپاما در افریقا" در حبس خانگی در حالی که کودتا گابن را لرزاند



رئیس جمهور باراک اوپاما و بانوی اول میشل اوپاما با علی بونگو اوندیما، رئیس جمهور گابن در اتاق آبی در طول شام رهبران ایالات متحده و افریقا در کاخ سفید، ۲۰۱۴.

"مرد امریکا در افریقا" تحت کنترول خانگی است، زیرا گابن توسط کودتا به لرزه درآمده است

قبل از برکناری اش توسط کودتای نظامی، علی بونگو، رئیس جمهور اصلاح ناپذیر و فاسد گابن، از سوی اوپاما مورد توجه قرار گرفت و از واشنگتن تا داووس مورد استقبال قرار گرفت. جنگ امریکا علیه لیبیا که منطقه را بی ثبات کرد، بدون او شاید ممکن نبود.

وقتی یک شورشی نظامی در تاریخ ۳۰ اگست رئیس جمهور علی بونگو اوندیما را دستگیر کرد، گابن تبدیل به نهمین کشور افریقائی شد که دولت خود را از طریق کودتای نظامی برکنار کرده. مانند شهروندان نیجر، بورکینافاسو و مالی، مردم گابن نیز به طور انبوه به خیابانها ریختند تا برکناری یک رئیس جمهور غریبی را که خانواده اش با سبک زندگی تجملی خود در حالی که بیش از یک سوم جمعیت کشور در فقر غوطه ور بودند، خودنمایی می کرد، جشن بگیرند.

اولریش مانفومبی، رهبر شورشی گابن، هنگام به دست گرفتن قدرت توضیح داد: "مدیریت دولتی غیرمسئولانه و غیرقابل پیش‌بینی منجر به وخیم‌تر شدن مداوم همبستگی اجتماعی شده است و به تهدیدی برای به هرج و مرج کشاندن کشور تبدیل شده است"

بازداشت رئیس‌جمهور بونگو توسط واشنگتن و پاریس، که از او در بهره‌برداری از منابع نفتی عظیم کشورش حمایت کرده بودند، با خشم محکوم شد. سقوط او ضربه‌ای به ویژه شدید برای رئیس‌جمهور سابق بارک اوباما بود، که بونگو را به یکی از نزدیک‌ترین متحدانش در قاره تبدیل کرده بود و از حمایت دیپلماتیک او برای رهبری جنگی علیه لیبیا استفاده کرده بود که در سراسر منطقه تروریسم و بی‌ثباتی ایجاد کرد.

رابطه بین اوباما و بونگو به قدری نزدیک بود که فارین پالیسی رهبر گابن را "مرد امریکا در افریقا" نامید. با کمک اوباما، بونگو تلاش کرد خود را به عنوان یک اصلاح‌طلب مدرن‌گرا معرفی کند. او بارها به داووس سوئیس سفر کرد تا در اجلاس جهانی اقتصاد شرکت کند، جایی که به عنوان "مشارکت‌کننده دستور کار" (آگندا) منصوب شد. او در آنجا قول داد که انقلاب صنعتی پنجم را در افریقا تسریع کند، با معرفی سیستم‌های شناسایی و پرداخت دیجیتال سودآور آنهم برای جمعیت بسیار فقیر کشورش.

بیوگرافی بونگو در وبسایت WEF او را به عنوان "سخنگوی افریقا در زمینه تنوع زیستی" و "آهنگساز قطعات موسیقی" معرفی می‌کند که به "تاریخ، فوتبال، موسیقی کلاسیک، جاز و بوسا نوا" علاقه دارد. مرد رنسانس خودخوانده موفق شد با اوباما رفاقت برقرار کند، با کلاوس شواب بگو مگو داشته باشد و با بیل گیتس رفیق گرمابه و گلستان شود. اما در خانه، او دوستان کمی در میان توده‌های گابن پیدا کرد.



رئیس‌جمهور گابن بونگو و بیل گیتس، ۲۰۱۶

یک "شهروند جهانی" با سرنوشت خود در خانه روبه‌رو می‌شود

علی بونگو به عنوان پسر عمر بونگو اودینمبا، خودکامه گابنی، که از سال ۱۹۶۷ تا زمان مرگش بر کشور حکومت می‌کرد، به قدرت رسید. در سال ۲۰۰۴، یک سال پس از بحث در مورد یک معامله پولشویی ۹ میلیون دلاری با لابیگر جمهوریخواه جک ابراموف، بونگو ملاقاتی با رئیس‌جمهور جورج دبلیو بوش برقرار کرد. هنگامی که او پنج

سال بعد درگذشت، او یک کاخ ریاست جمهوری ۵۰۰ میلیون دلاری، بیش از دوازده خانه لوکس از پاریس تا بورلی هیلز و کشوری که با نابرابری شدیدی مواجه است را در کارنامه‌اش دارد.

پس از مدت کوتاهی که به عنوان یک هنرمند عاشق موسیقی دیسکوئی، بونگو در سورین فرانسه تحصیل کرد و برای رهبری کشورش آماده شد. زمانی که در سال ۲۰۰۹ به عنوان رئیس جمهور منصوب شد، دقیقاً جا در جای پای پدر خود نهاد، و کار او را ادامه داد: غارت سرمایه های عمومی برای تأمین مالی یک هواپیمای بوئینگ ۷۷۷ و ناوگانی از خودروهای لوکس، و امضای قراردادهای بزرگ با شرکت های روابط عمومی بین المللی. طبق یک دادخواست، خواهر بونگو، بیش از ۵۰ میلیون دلار برای تعطیلات خرید جت و خانه های گران قیمت به باد داد، در حالی که خانواده او با انتقال وجوه سرقت شده از بانک کشورهای افریقای مرکزی به خزانه مبارزات انتخاباتی نیکلاس سارکوزی و ژاک شیراک، رئیس جمهور سابق فرانسه، نفوذ خود را در پاریس افزایش دادند.



علی بونگو در سال ۱۹۷۷ با اجرای آلبوم دیسکوفانک یک مرد کاملاً جدید

اما به نظر نمی‌رسد که سابقه طولانی و مستند فساد خانواده بونگو، زمانی که بارک اوباما، رئیس‌جمهور امریکا تغییر رژیم در لیبیا را آغاز کرد، کسی را آزار داده باشد، که از قضا حتی به عنوان تمرینی برای «ترویج دموکراسی» هم توجیه شد. با کمک واشنگتن، گابن به عضویت شورای امنیت سازمان ملل متحد منصوب شد، جایی که در فبروری ۲۰۱۱ قطعنامه های ایالات متحده را که خواستار تحریم و ایجاد منطقه پرواز ممنوع علیه لیبیا بودند، تصویب کرد. روحیه همکاری بونگو باعث شد چهار ماه بعد از اوباما در واشنگتن دیدار کند. در طول اقامت خود در اقامتگاه شخصی رئیس جمهور، او اولین رهبر افریقائی بود که از قذافی خواست تا قدرت را رها کند.

اریک بنجامینسون، سفیر وقت ایالات متحده در گابن، با اشاره به کارکنان بونگو به فارین پالیسی گفت: «آنها می توانند با هر رهبر افریقائی با شماره تلفن های خصوصی تماس بگیرند. آنها قذافی و رئیس ستاد وی را بخوبی می شناختند و ما تلاش کردیم تا از طریق گابنی ها بدون اقدام نظامی، قذافی را وادار به کناره گیری کنیم.»

بنجامینسون افزود: "اوباما به جورائی انو رو دوست داشت."

جنگ تغییر رژیم به رهبری ایالات متحده علیه لیبیا به سرعت این کشور باثبات و مرفه سابق را به یک جهنم مستبد تبدیل کرد که توسط جنگ سالاران وابسته به القاعده و داعش اداره می شد. با دسترسی تقریباً نامحدود به انبارهای

تسلیماتی سابق ارتش لیبیا، گروه‌های جهادی شروع به هجوم در سراسر ساحل کردند. قطر از آنها در این حملات حمایتی پنهانی کرد، پادشاهی خلیج فارس که به فرانسه و ایالات متحده پیوست تا قذافی را سرنگون کنند و سر آخر ائتلاف جهادی را به وجود آورد تا خلافت اسلامی عملی را در شمال شرقی مالی در سال ۲۰۱۲ ایجاد کند. شورای روابط خارجی گفت: «خسونت هائی که از اواخر سال ۲۰۱۱ گریبانگیر مالی که زمانی باثبات بود، نباید برای دولت های غربی تعجب آور باشد، زیرا نتیجه مستقیم مداخله ناتو در لیبیا است». با وجود افزایش حضور نظامی فرانسه و ایالات متحده – یا شاید به دلیل آن – حملات جهادی در سراسر منطقه در سال ۲۰۱۴ افزایش یافت. در ماه اگست، اوباما از بونگو دعوت کرد تا در اجلاس سران رهبران امریکا و افریقا در واشنگتن شرکت کند. در طول شام جشن سران، اوباما بر نقش محوری بونگو در ستراتیژی افریقائی خود با نشستن در کنار او تأکید کرد، در حالی که لیونل ریچی، اسطوره پاپ از آنها تقدیر می کرد.



اوباماها و رئیس جمهور گابن بونگو به آواز لیونل ریچی گوش می دهند که در ضیافت شام رهبران ایالات متحده و افریقا در چمن جنوبی کاخ سفید، ۵ اگست ۲۰۱۴ ظاهر می شود.

تنها یک ماه پس از انتخاب مجدد در انتخابات مشکوک سال ۲۰۱۶، بونگو دوباره به ایالات متحده دعوت شد، این بار توسط شورای بدنام آتلانتیک تحت حمایت ناتو، تا جایزه "شهروند جهانی" را در جشن اتاق فکر در شهر نیویورک بپذیرد. با این حال، از آنجائی که سؤالاتی در مورد دستکاری در انتخابات گابن، از جمله رأی ۹۵ درصدی به نفع او با مشارکت تقریباً ۱۰۰ درصدی رأی دهندگان در یک منطقه در کشورش ادامه داشت، او مجبور شد سفر خود را لغو کند.

این اندیشکده در بیانیه ای پوچی که در وب سایت خود منتشر شد، گفت: شورای آتلانتیک به تصمیم رئیس جمهور گابن بونگو مبنی بر چشم پوشی از دریافت جایزه شهروند جهانی در سال جاری با توجه به اولویت های اصلی او در کشورش احترام می گذارد.

در باماگو، پایتخت مالی، گروهی از شهروندان که خود را «وطن پرستان مالی» می نامند، شروع به جمع آوری میلیون ها امضاء کردند تا خواستار خروج همه دیپلمات ها و پرسنل نظامی فرانسوی از کشورشان شوند. آنها از نیروهای

روسی خواستند که جایگزین فرانسوی ها شوند و از آنها خواستند تا راهزنان اسلام گرا را که از زمان جنگ به رهبری اوباما علیه لیبیا، جامعه این کشور را آزار داده بودند، بیرون کنند.

خشم شعله ور شهروندان عادی مالی، جرقه یک کودتای نظامی در سال ۲۰۲۱ را برانگیخت و زمینه را برای کودتای دیگری در سال بعد در کشور همسایه بورکینافاسو فراهم کرد، جایی که شهروندان با در دست داشتن پرچم های خود ساخته روسیه، حکومت نظامی را جشن گرفتند.

هنگامی که در ۳۰ اگست این خشم دولت گابن را در بر گرفت و به سلطنت یکی از دزدان مورد علاقه واشنگتن پایان داد، بونگو یک پیام ویدئویی را از یک مکان ناشناخته ضبط کرد و به شدت از "همه دوستانی که ما در سراسر جهان داریم درخواست کرد که دست به کار شوند و دست به اعتراض بزنند."

با این حال، در آن مرحله، مشخص نبود که آیا اوباما هم به التماس او گوش می دهد یا می تواند برای کمک به "مردش در افریقا" وارد عمل شود یا نه؟